

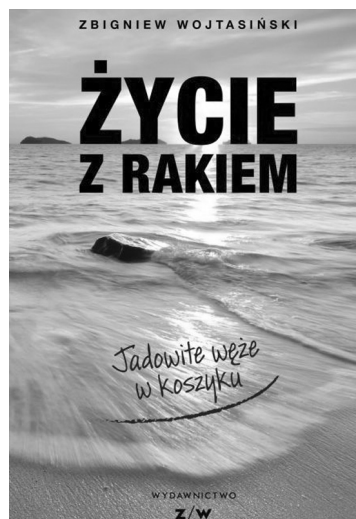
„Życie z rakiem. Jadowite węże w koszyku”

Zbigniew Wojtasiński

Wydawnictwo Z/W, 2014, stron 320, ISBN: 978-83-933628-8-2

Tę książkę przeczytałem, zanim się ukazała. Kiedy jesienią ubiegłego roku wsiadałem do samolotu, udając się w podróż na drugi koniec świata, zadzwonił do mnie jej Autor z zapytaniem, czy nie chciałbym na nią „zerknąć”. Szybko włączyłem laptop, aby odebrać tekst, i w ten sposób zapewniłem sobie pasjonującą lekturę w czasie trwającej niemal dobę podróży. Swoje pierwsze uwagi oraz propozycje korekt i uzupełnień przekazałem zaraz po przylocie, a pozostałe — już po powrocie do kraju. Po ukazaniu się książki poleciłem ją moim bliskim i znajomym, którzy podzielili moje zafascynowanie. Książka została później obsypana wyróżnieniami i stała się bestsellerem; w końcu nowotwory to temat interesujący nie tylko profesjonalistów.

Zbigniewa Wojtasińskiego, dziennikarza Polskiej Agencji Prasowej i filozofa, poznałem kilka lat wcześniej, był On bowiem od samego początku wiernym słuchaczem organizowanej przeze mnie Letniej Akademii Onkologicznej dla dziennikarzy. Widziałem Go zawsze blisko wykładców, którym po zakończeniu wystąpień często zadawał ciekawe pytania, notując wszystko skrzętnie w swoim laptopie i przekazując natychmiast do redakcji. Zdarzało się, że relacje z naszych sesji ukazywały się w mediach już następnego dnia. Jeszcze wcześniej poznałem Jego prasowe artykuły — najpierw w dzienniku „Rzeczpospolita”, a następnie w tygodniku „Wprost”. Przedmiotem Jego zawodowych zainteresowań zawsze była nauka, a w szczególności medycyna. Od wielu lat uczestniczył w największych kongresach medycznych i relacjonował przedstawiane tam ważne naukowe doniesienia. Nie poprzestawał jednak na tym — rozmawiał z dziesiątkami lekarzy i pacjentami z całego świata, aby

uzyskać ich opinie na temat postępów w medycynie oraz zweryfikować naukową wartość kongresowych doniesień i publikacji. To właśnie te rozmowy zainspirowały Go do napisania książki o raku i nadały jej osobisty charakter.

Ta 320-stronicowa książka to zbiór kilkunastu felietonów poświęconych znanym i nieznanym ludziom, którzy dzielnie i często z ogromnym trudem zmagali się z chorobą nowotworową i otwarcie o tym mówili. Wiele miejsca poświęcono także ich lekarzom oraz naukowcom zajmującym się badaniami podstawowymi w onkologii. Te fascynujące historie, często oparte na bezpośrednich relacjach Autora

z opisywanymi postaciami, przeplatane są najważniejszymi osiągnięciami w walce z rakiem w ostatnich kilkudziesięciu latach. Ten sposób narracji, pokazujący sukcesy i porażki onkologii oczami tych, którzy zetknęli się z nowotworami jako pacjenci lub lekarze, wciąga czytelnika i nie pozwala mu oderwać się od lektury. Autor jest uważnym obserwatorem tych wydarzeń oraz interpretuje je w sposób rzetelny i profesjonalny, a równocześnie jakby beznamiętny, pozbawiony częstej w podobnych opracowaniach nadmiernej emocji i przesady. Opisywane historie oraz wydarzenia zawierają mnóstwo ciekawych anegdot i nieznanych faktów, co dodaje książce dodatkowego kolorytu. Dla mnie w wielu fragmentach była ona osobistym przeżyciem, ponieważ niektórzy jej bohaterowie — zarówno polscy, jak i zagraniczni — to moi koledzy i partnerzy w badaniach naukowych.

Książka ma dwuczłonowy tytuł: „Życie z rakiem. Jadowite węże w koszyku”. Jego pierwsza część odnosi się do powiększającej się liczby osób, które chorują lub chorowały na raka i żyją z tą chorobą — często wiele lat, bo nowotwory

coraz bardziej stają się schorzeniem przewlekłym, takim jak cukrzyca czy nadciśnienie. „Jadowite węże” to najpewniej odniesienie do czającego się zagrożenia, które jednak można ujarzmić, trzymając je w zamknięciu. Podobne przesłanie niosą tytuły innych rozdziałów — „Rak w odwrocie”, „Cuda bez cudu”, „Zdumiewające efekty” czy „Zdążyć przed rakiem”. Jest to zatem książka optymistyczna, pokazująca ogromny postęp w onkologii, choć niewiele opisywanych w niej historii chorych zakończyło się szczęśliwie.

Najpewniej po tę książkę sięgną głównie chorzy na nowotwory i ich rodziny, dla których zawarty w niej optymizm, choć wyrażony spokojnie i bez niepotrzebnych złudzeń, jest szczególnie ważny. Pokazuje ona bowiem nie tylko możliwości skutecznej walki z chorobą nowotworową, ale także drogi do zmniejszenia zagrożenia i uniknięcia fałszywych ścieżek.

Co ważne, Autor obala w niej także szereg funkcjonujących w społeczeństwie i bardzo szkodliwych mitów związanych z nowotworami.

Drugą dużą grupą czytelników będą zapewne osoby zajmujące się profesjonalnie onkologią, w tym zwłaszcza lekarze. Polecam im gorąco tę ważną i ciekawą lekturę, która nie tylko dostarcza wielu frapujących i nieznanych informacji, ale także pozwala spojrzeć na nasz zawód w znacznie szerszej, społecznej i psychologicznej, a momentami filozoficznej perspektywie.

Prof. dr hab. n. med. Jacek Jassem

Klinika Radioterapii i Onkologii

Gdański Uniwersytet Medyczny

e-mail: jjassem@gumed.edu.pl